

❧ קריאה לת"צ ולמנחת תשעה באב ❧

שמותלכי תשא סימן ל"ב יא"יד, סימן ל"ד א"י

וַיִּחַל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחַרָּה אַפָּי בְּעַמִּי אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה: יב לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעְיָה הוֹצִיאָם לְהַרְגֵם אַתֶּם בְּהָרִים וּלְכַלְתֶּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּי וְהִנַּחְתֶּם עַל־הַרְעָה לְעַמִּי: יג זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת־זִרְעֲכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי אֲתָן לְזִרְעֲכֶם וְנָחְלוּ לְעַלְמִים: יד וַיִּנַּחֵם יְהוָה עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שָׁנִי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשָׁנִים וְכַתְּבָתִּי עַל־הַלָּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלָּחַת הַרְאשָׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:

וַיִּחַל מֹשֶׁה אֶת־פָּנָיו יְהוָה אֱלֹהֵיו וַיֹּאמֶר לָמָּה יְהוָה יַחַרָּה אַפָּי בְּעַמִּי אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גָּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה: יב לָמָּה יֹאמְרוּ מִצְרַיִם לֵאמֹר בְּרַעְיָה הוֹצִיאָם לְהַרְגֵם אַתֶּם בְּהָרִים וּלְכַלְתֶּם מֵעַל פְּנֵי הָאָדָמָה שׁוֹב מִחֲרוֹן אַפָּי וְהִנַּחְתֶּם עַל־הַרְעָה לְעַמִּי: יג זָכֹר לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עֲבָדֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּךָ וּתְדַבֵּר אֱלֹהִים אֲרָבָה אֶת־זִרְעֲכֶם בְּכוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכָל־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר אִמַּרְתִּי אֲתָן לְזִרְעֲכֶם וְנָחְלוּ לְעַלְמִים: יד וַיִּנַּחֵם יְהוָה עַל־הַרְעָה אֲשֶׁר דִּבֶּר לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ: טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה פֶּסֶל־לָךְ שָׁנִי־לַחַת אֲבָנִים כְּרָאשָׁנִים וְכַתְּבָתִּי עַל־הַלָּחַת אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל־הַלָּחַת הַרְאשָׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:

והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: ז נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: ח וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ט ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: י ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה יהוה פי נורא הוא אשר אני עשה עמך:

הפטרת מנחת תשעה באב

בהושע סימן י"ד

ב לבנון: יסגון בני ובני בניו ויהי כזו מנרת קדשא זיוהו: וריחהו כריח קטורת בסמיא: ח ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו פינן לבנון: יתפנשו מפיני גלותהו: יתבונ בטלל משיחהו: ייחון מיתניא ויסגי טובא בארעא. יהי דכרן טבותהו עליל ולא פסיק. כדכרן יבבות חצוצרתא: על חמר עתיק דמתנסך בבית מקדשא: ט אפרים מה לי עוד לעצבים אני ענתי ואשורנו אני ככרוש רענן ממני פריד נמצא: יימרון בית ישראל מא לנא עוד למפלא לטעותא. אנא במימרי אקביל צלותיה דישרא וארחים עלוהי. במימרי אעבדניה כבירון שפיר: דמן קדמי סליח לתיבתהו משתכחא: י מי חכם ויבן אלה נכון וידעם פי ישרים דרכי יהוה וצדקים ילכו בם ופשעים יפגשו בם: מן חפים ויספר אלין. סכלתן וידענין. ארי תקנן אורחתיא דיי. וצדיקיא דהליכו בהו ייחון בהו בחיי עלמא: ורשיעיא יתמסרון לגיהנם על דלא הליכו בהו:

*יש נהגים לחזור על הפסוק:

ישבו ישבי בצלו יחיו דגן ויפרחו כגפן זכרו פינן לבנון:

ב והיה נכון לבקר ועלית בבקר אל הר סיני ונצבת לי שם על ראש ההר: ג ואיש לא יעלה עמך וגם איש אל ירא בכל ההר גם הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא: (ישראל) ד ויפסל שני לחת אבנים כראשנים וישכם משה בבקר ויעל אל הר סיני כאשר צוה יהוה אתו ויקח בידו שני לחת אבנים: ה וירד יהוה בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם יהוה: ו ויעבר יהוה על פניו ויקרא יהוה יהוה אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: ז נצר חסד לאלפים נשא עון ופשע וחטאה ונקה לא ינקה פקד עון אבות על בנים ועל בני בנים על שלשים ועל רבעים: ח וימהר משה ויקד ארצה וישתחו: ט ויאמר אם נא מצאתי חן בעיניך אדני ילך נא אדני בקרבנו כי עם קשה ערף הוא וסלחת לעוננו ולחטאתנו ונחלתנו: י ויאמר הנה אנכי כרת ברית נגד כל עמך אעשה נפלאות אשר לא נבראו בכל הארץ ובכל הגוים וראה כל העם אשר אתה בקרבך את מעשה יהוה פי נורא הוא אשר אני עשה עמך:

ב שובה ישראל עד יהוה אלהיך כי כשלת בעונך: טוב ישראל. לדחלתא דיי אהך. ארי אתקילתא בחובך: ג קחו עמכם דברים ושובו אל יהוה ויאמרו אליו כל תשוא עון וקח טוב ונשלמה פרים שפתינו: קריבו עמכון פתגמין דאתודאה. ותובן לפלחנא דיי. ואימרו קדמוהי. קריב קדמך למשבק על עונן נתקבל הא כטבין. ויהוין מלי ספותנא מתקבלן קדמך: כתורין לרעוא על מדבחך: ד אשור. לא יושיענו על סוס לא נרפב ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירחם יתום: מלכי אתור לא יפרקננא. על רכבי סוסון לא נתרחיין. ולא נימר עוד. אהנא לעובדי ידנא. דמן קדמך מתרחם על אבהתנא דהו במצרים הא כיתמין: ה ארפא משובתם אהבם נדבה כי שב אפי ממנו: אקבילנון בתיבתהו אשבוק לחוביהו. ארחימנון כד יתובון בנדבא. ארי. תב רגזי מנהו: ו אהיה כטל לישראל יפרח בשושנה ויך שרשיו כלבנון: יהי מימרי כטלא לישראל. יזרחון בשושניא. ויתבונ על תקוף ארעהו: כאילו לבנן דמשלח עוברתיה: ז ילכו יונקותיו ויהי כזית הודו וריח לו

* כדו לסיים בדבר טוב ונכון לעשות כן (שעיה ק"ה הערה ג"ב).